

Arrest

nr. 207 165 van 24 juli 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Vlaamse Kaai 76
2000 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 april 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 april 2017 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 juni 2017 met referentienummer X

Gelet op de beschikking van 22 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN, die verschijnt voor verzoekster en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 mei 2016 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in functie van de aandoeningen van mevrouw T. A. Op 24 oktober 2016 wordt voormelde aanvraag ontvankelijk verklaard en op 25 april 2017 ongegrond verklaard. De ongegrondheidsbeslissing wordt op 18 mei 2017 ter kennis

gebracht aan verzoekster. Dit betreft de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 23.05.2016 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

T., A. (RR: ...)

Geboren te Almatinskaya op (...)1984

+ kinderen G., Z., °(...)2012

M., A, ° (...) 2013

Nationaliteit: Kazachstan

Adres: (...) Antwerpen

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 24.10.2016, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is. Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor T., A.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 20.04.2017 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Kazachstan.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Op 25 april 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris eveneens de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, ter kennis gebracht op 18 mei 2017. Dit betreft de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Mevrouw

Naam + voornaam: T., A.

geboortedatum: (...)1985

geboorteplaats: Almaty

nationaliteit: Kazachstan

+ kinderen

G., Z.r, °(...)2012

M., A., ° (...)2013

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving. REDEN VAN DE BESLISSING: Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten: o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet schrijven voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 30 juni 2017 per aangetekend schrijven in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend en geen administratief dossier.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet of niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoekster voert in het enige middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“2.1. Middel: Schending van zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 9ter Vreemdelingenwet, schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en schending van artikelen 3 van het EVRM

Het bovenstaand middel is gericht tegen alle bestreden beslissingen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier én op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekster kwam in België aan in oktober 2013 om asiel in België aan te vragen.

Na afsluiting van deze asielprocedure van verzoekster bleek echter het dat ze zwaar ziek was.

De medische aanvraag van verzoekster ingediend op 20 mei 2016 werd eerst ontvankelijk verklaard, doch nadien op 25 april 2017 ongegrond werd verklaard.

Verzoekster lijdt aan acute severe pancolitis.

De medische behandeling in haar land van herkomst is zeer problematisch.

Dat omwille van periodieke onstentenis van nodige geneesmiddelen en tevens omwille van de kosten van dergelijke behandeling.

De behandelende geneesheer dr. S. B. attesteert in het medisch getuigschrift dd. 9 mei 2016 dat verzoekster kan overlijden in geval van de stopzetting van de behandeling.

De medische toestand van verzoekster is momenteel slecht.

Ze voegt als bewijs de kosten van de nodige medicaties in Kazachstan (zie stukken 3 in bijlage).

Deze kosten zijn te hoog en kunnen niet worden gedragen door verzoekster die op dit moment nog 2 minderjarige kinderen ten laste hebben.

De zieke kan niet worden behandeld in het land van herkomst wegens gebrek aan gespecialiseerde medische centra aldaar die qua betaling toegankelijk zijn.

Het blijkt zeer duidelijk uit medische elementen voorgelegd bij de huidige medische regularisatieaanvraag.

De dokter vermeldt in het medisch getuigschrift tevens de nodige medicamentose behandeling en eventuele controle noodzakelijk zijn.

De stopzetting van de behandeling kan volgens de behandelende geneesheer ernstige gevolgen hebben.

Die medische behandeling is moeilijk beschikbaar in Kazachstan.

Bij de huidige aanvraag ex-artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werden enkele belangrijke documenten toegevoegd. Deze documenten tonen dat verzoeksters' terugkeer naar het land van herkomst onmogelijk minstens zeer gevaarlijk is.

De nodige behandeling is duur in Kazachstan.

De prijzen van medicaties worden weergegeven in stukken 3 in bijlage (andere medische documenten).

Het blijkt zeer duidelijk uit medische elementen voorgelegd bij de huidige medische regularisatieaanvraag.

De dokter vermeldt in het medisch getuigschrift tevens de nodige medicamentose behandeling en eventuele opvolging noodzakelijk zijn.

De stopzetting van de behandeling kan volgens de behandelende geneesheer ernstige gevolgen hebben.

Bij de huidige aanvraag ex-artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werden enkele belangrijke documenten toegevoegd. Deze documenten tonen dat verzoeksters' terugkeer naar het land van herkomst onmogelijk minstens zeer gevaarlijk is.

Verzoekster heeft immers ernstige medische problemen die behandeling op het Belgisch grondgebied vereisen.

Die behandeling is in Kazachstan in vele aspecten enkel tegen betaling beschikbaar.

De medicaties zijn verschrikkelijk duur en zijn niet in overeenstemming met de inkomsten van inwoners in het land van herkomst van verzoekster waar het loon van 200 euro per maand redelijk goed is.

Deze behandeling is niet toegankelijk voor verzoekster die geen financiële middelen heeft.

De tegenpartij erkent blijkbaar dat verzoekster ernstig ziek is.

Het verzoek uit artikel 9ter Vreemdelingenwet werd immers eerst ontvankelijk verklaard.

Haar ziekte is levensgevaarlijk in de zin dat zonder normale behandeling bestaat.

De tegenpartij beslist in casu niet correct dat er geen risico voor het leven van verzoekster bestaat.

De behandelende geneesheer attesteert dus duidelijk dat de terugkeer naar het land van herkomst een groot gevaar kan uitmaken.

Alsmede is er voor verzoekster geen enkel sociaal vangnet in haar land van herkomst.

Gelet het hiervoor vermelde zou het terugsturen van verzoekster naar hun land van herkomst, een schending uitmaken van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, m.n. schending van het recht op leven en verbod van foltering.

Verzoekster heeft tevens geen financiële middelen om de nodige medische zorg verder te betalen in het land van herkomst.

De motivering van de bestreden beslissingen is in casu helemaal niet bevredigend.

De tegenpartij houdt geen rekening met bijzonder moeilijke situatie van verzoekster (eerder uiteengezet).

En voornamelijk met het feit dat verzoekster geen financiële middelen heeft en kan hoge medische kosten in het land van herkomst niet dragen.

Verzoekster houden zich het recht voor om met toepassing van artikel 39/76, al. 3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot op de datum van de zitting voor uw Raad bijkomende stukken neer te leggen."

3.2 De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). Het komt de Raad toe om enkel de wettigheid van de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing te beoordelen (RvS 11 december 2015, nr. 233.222).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekster wijst in essentie op de problematische medische behandeling in haar land van herkomst, met name de periodieke ontstentenis van de nodige geneesmiddelen en de kosten van dergelijke behandeling. Als bewijs hiervan verwijst verzoekster naar stuk 3 in bijlage van haar verzoekschrift.

Verzoekster benadrukt ook dat stopzetting van de behandeling volgens de behandelende geneesheer ernstige gevolgen kan hebben.

De Raad dient bijgevolg na te gaan of de motivering in de bestreden beslissing omtrent de beschikbaarheid van de medicatie en de financiële toegankelijkheid van de medicatie afdoende is en blijkt geeft van de vereiste zorgvuldigheid.

In het medische advies van 20 april 2017, dat integraal deel uitmaakt van de eerste bestreden beslissing en dat in bijlage van het verzoekschrift is gevoegd, motiveert de arts-adviseur het volgende:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door Mevr. T.A. in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 23.05.2016.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

- SMG d.d. 09/05/2016 van Dr. S.B., gastro-enteroloog*
- Hospitalisatieverslag d.d. 14/04/2016-18/04/2016 van Dr. S.B.*
- Consultatieverslag d.d. 31/03/2016 van Dr. H.O., gastro-enteroloog*
- Consultatieverslag d.d. 08/03/2016 van Dr. S.B.*
- Consultatieverslag d.d. 02/03/2016 van Dr. S.B.*
- Consultatieverslag d.d. 03/03/2016 van Dr. S.B.*
- Verslag coloscopie d.d. 19/01/2016 van Dr. S.N., gastro-enteroloog*
- Medicatieschema d.d. 18/02/2016 van Dr. S.B.*
- Medicatieschema d.d. 18/02/2016 van Dr. Y.W., internist in opleiding*
- Hospitalisatieverslag d.d. 09/02/2016-18/02/2016 van Dr. S.B*
- Hospitalisatieverslag d.d. 06/01/2016-15/01/2016 van Dr. S.B*
- Consultatieverslag d.d. 16/01/2016 van Dr. S.B.*
- Consultatieverslag d.d. 09/05/2016 van Dr. S.B.*
- Consultatieverslag d.d. 13/09/2016 van Dr. S.B.*

Uit de voorgelegde medische stukken weerhoud ik dat het gaat om een 33-jarige vrouw met ernstige verzwerende ontstekingen in de gehele dikke darm (pancolitis ulcerosa) en waarvan de darm herhaaldelijk geïnfecteerd raakte met de bacterie Clostridium, waarvoor zij gehospitaliseerd diende te worden en antibioticatherapie nodig had.

Bespreking

In het laatste medische verslag d.d. 13/09/2016 werd vermeld dat er op dat moment geen argumenten meer zijn voor infectie met Clostridium. Het inflammatoire darmlijden blijft natuurlijk aanwezig, maar dankzij de medicatie met corticosteroïden (beclometason (Clipper) is Mevr. T. pijnvrij, heeft een normaal stoelgangspatroon en is er geen bloedbijmenging in de stoelgang.

Clipper zou traag afgebouwde worden en een therapie met 5ASA (=sulfasalazine + mesalazine) werd gestart. Dit is specialistische medicatie voor inflammatoir darmlijden. Bij toenemende klachten stelt de gastro-enteroloog voor om met een TNF-remmer, in dit geval infliximab (Remicade) te starten.

Er werd een endoscopie voorzien voor december 2016. Hiervan zit geen verslag in het voorgelegde medische dossier.

Voor het welzijn van Mevr. T. is het van belang dat zij nauw opgevolgd kan worden door een gastro-enteroloog/internist, dat regelmatig een coloscopie uitgevoerd kan worden en dat de nodige bloedonderzoeken verricht kunnen worden. De specifieke medicatie om de darmontsteking af te remmen is onontbeerlijk.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Aanvraag MedCOI van 07/04/2017 met het unieke referentienummer BMA 9495

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden de nodige medicatie, labo-onderzoeken, endoscopische onderzoeken en specialisten (gastro-enteroloog, infectioloog, hematoloog, internist en diëtist) in Kazachstan beschikbaar zijn.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandeling in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandeling. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat, zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds,... Het gaat dus om een systeem dat de

aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst, Kazachstan.

Er bestaat geen publieke ziekteverzekering in Kazachstan. Men werkt er met een lijst van 'sociaal belangrijke of gevaarlijke aandoeningen'. De zorgen voor deze aandoeningen zijn gratis en dat zijn ze voor alle burgers. De kosten voor andere zorgen betaalt de patiënt zelf. Patiënten hebben het recht hun zorgverschaffer te kiezen.

De regering van Kazachstan investeert volop in dit systeem zodat de gewaarborgde zorgen op een degelijk niveau verschaft kunnen worden.

Medicatie is ook gratis voor wie in een ziekenhuis verzorgd wordt en voor sociaal kwetsbare groepen. In andere gevallen moeten mensen hun medicijnen betalen. Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. (Arrest nr. 81574 van 23 mei 2012).

Conclusie:

Uit het voorgelegde medische dossier kan niet afgeleid worden dat Mevr. T. op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in Kazachstan.

Vanuit medisch standpunt is er dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Waar de arts-adviseur vaststelt dat men in Kazachstan werkt met een lijst van 'sociaal belangrijke of gevaarlijke aandoeningen' waarvoor de zorgen gratis worden verstrekt, heeft de Raad er het raden naar of verzoeksters aandoeningen onder deze lijst vallen. De arts-adviseur stelt vervolgens dat de kosten voor andere zorgen betaald worden door de patiënt zelf. Medicatie is ook gratis voor wie in een ziekenhuis verzorgd wordt; in andere gevallen moeten mensen hun medicijnen zelf betalen. Waar verzoekster stelt dat zij de medicatie zelf dient te betalen en de kosten zeer hoog zijn, kan de Raad aan de hand van het medisch advies niet vaststellen of verzoekster al dan niet de noodzakelijke medicatie zelf zal moeten bekostigen en zo ja, wat de impact van die kost zal zijn op de effectieve toegankelijkheid tot deze medicatie. Het administratief dossier is niet ingediend noch een nota met opmerkingen en bijgevolg toont de verweerder niet aan dat daar anders over kan worden gedacht. Evenmin kan worden vastgesteld dat met dit motief in het medisch advies een antwoord wordt geboden op het argument van de verzoekster dat de hoge kostprijs de behandeling in werkelijkheid ontoegankelijk maakt. Wel integendeel, nu de arts-adviseur vervolgens verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof en daarmee lijkt aan te geven dat het "volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M." Evenwel dient de verwerende partij na te gaan of de toegankelijkheid van de medicatie niet slechts theoretisch is omwille van de hoge kostprijs en/of verzoekster deze prijs in alle redelijkheid zou kunnen dragen, temeer nu het *in casu* gaat om een voortdurende behandeling. Dat de verweerder *in casu* geen verder onderzoek heeft verricht, brengt dan ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan het licht.

Een schending van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet is aannemelijk gemaakt.

Het middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

3.3 Wat de tweede bestreden beslissing betreft, meer bepaald het bevel om het grondgebied te verlaten, wijst de Raad erop dat ingevolge de vernietiging van de eerste bestreden beslissing verzoekster zich terug in haar rechtstoestand bevindt zoals die was vóór het treffen van de eerste thans bestreden beslissing. Zij valt dan terug op een openstaande aanvraag om machtiging tot verblijf die op 24 oktober 2016 ontvankelijk werd bevonden. Deze omstandigheden staan er aan in de weg dat een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet kan (moet) worden genomen.

Aangezien de tweede bestreden beslissing, door de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, zijn enige en noodzakelijke rechtsgrond verliest en aangezien dit bevel werd getroffen in navolging van de eerste bestreden beslissing die met onderhavig arrest wordt vernietigd, past het ter wille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer om dit bevel uit het rechtsverkeer te halen en deze samen met de eerste bestreden beslissing te vernietigen.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 april 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 april 2017 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend achttien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN